

ribice iz okroglega ribnika so pokukale in začudeno gledale s svojimi velikimi očmi.

Krizis pa je od tedaj naprej nepretrgoma iskala ubogo deklico, da bi ji poklonila na tak čudežen način nastalo cvetko; toda dekletca ni bilo nikjer. Stekla je k materi in ji povedala, kaj se je zgodilo. Kralj in kraljica sta nato povabila vse uboge deklice, ki so živele v bližini gradu, v grajsko dvorano, ker sta slutila, da bo prišla z njimi tudi ona deklica, ki je bila Krizis najbolj pri srcu. Res, tudi ona je prišla. Vse deklice so doobile krasna nova oblačilca, pletene čeveljčke in mnogo drugih stvari; uboga deklica pa še poleg vsega velik šopek nove cvetlice, ki je bila zrasla takrat, ko je Krizis mislila nanjo. Čim bolj so trgali to rastlino, tem večji in krasnejši so bili novi cveti. Cvetico pa so poslej na čast izpreobrnjeni princeski imenovali k r i z a n t e m o.

PTIČKE ZEBE . . .

LOJZE ZUPANC

Na krvi jablani čepijo,
zmrzujejo,
se stiskajo
in govorijo:

Ščink, poleti frfotamo,
da v soncu bliska se nam perje,
lovimo se, igramo štuporamo,
zdaj vse naokoli je — iverje!

Cici, cici!
kar pod očmi se mi temni,
tako me mrazi,
cici, cici!

Kra! kra-kra!
kako smo bile debeluhe!
kra! kra-kra!
Zdaj prazne nosimo trebuhe!